

giver, medens derimod, naar det er ham klart, at han skal afgive sit Udsagn, ikke som Inqvi- sit, men som Vidne, de sædvanlige Bestemmel- ser om Straffen for urigtig Forklaring ville komme til Anvendelse paa ham. Jeg frygter nu for, at man, naar man i Loven giver en bestemt Forskrift om, at den Tilsigelse, der ud- færdiges, skal bestemt betegne den Egenstak, hvori han kaldes, enten som Part eller Vidne, da kunde bringe det dertil, at Den, der var saaledes kaldet, kunde komme til at stille sig selv saaledes, at man ikke kunde drage ham til Ansvar for urigtig Forklaring. Denne Ulempe vil imidlertid kunne undgaaes ved en ikke stor Modification, og jeg skal i alt Fald forbeholde mig Afgang til, ved Sagens tredie Behand- ling at stille et Endringsforslag, der vil kunne raade Bod herpaa. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og iøvrigt anbefale Udvalgets Forslag til det høitærede Thing.

Alberti: For mit personlige Bedkommende vil jeg tillade mig en Bemærkning med Hensyn til et af Udvalgets Forslag, nemlig, at Sager for Criminal- og Politiretten skulle i visse Til- fælde kunne paadømmes af tre Assessorer istedet- for, som hidtil, af fem, hvilket jeg ikke kan an- see for i og for sig rigtigt. Jeg troer ikke, at denne Afvigelse stemmer med den almindelige Regel, at Sager i Overretterne skulle paadøm- mes af fem af Retternes Medlemmer, og heller ikke, at denne Afvigelse egentlig kan begrundes deri, at det er mindre tvivlsomme eller mindre vigtige Sager, som de tre Medlemmer skulle kunne komme til at behandle. De Sager, som henlægges under de tre Assessorers Paadøm- melse, ville nemlig være Sager af en ligesaa stor Betydning som andre Politiretsfager, der komme til at paafjendes af fem Assessorer. Man vil, ved at følge Udvalgets Forslag, op- naae den Betydning, at det samme Spørgs- maal kan blive Gjenstand for Paadømmelse af fem og af tre Assessorer, alt efter som Spørgs- maalet enten er reist af en privat Klager, da det saa altid skal paadømmes af fem Assessorer, eller det er reist efter offentlig Foranstaltning, i hvilket Fald det da kun paadømmes af tre. Jeg har imidlertid ikke stillet noget Endrings- forslag om dette Punkt, fordi der var almindelig

Stemming i Udvalget for, at Paadømmelsen skulde skee igjennem tre Assessorer, og jeg har heller ikke villet dissentiere, fordi jeg kunde ønske, at der kunde blive anstillet en Prøve i saa Henseende, for at man kunde faae at see, hvilke Resultater dette Forslag, der jo dog maaske betragtes som en reen Undtagelse, vil bringe. Med Hensyn til de Erindringer, der nys bleve fremførte af den høitærede Minister, da skal jeg ikke imødegaae dem i deres Heelhed — det vil vist den ærede Ordfører gjøre — men kun udtale et Par Bemærkninger, som jeg ikke vil tilbageholde. Jeg troer ikke, at den ærede Ministers Frygt for, at Criminal- og Politi- retten ikke skulde kunne overkomme at behandle ogsaa alle de offentlige Politifager, der nu bort- tages fra Politidirectorens Protokol, er be- grundet. Jeg holder mig overbevist om, at naar den 1ste Januar 1862 er kommen, saa vil ved den almindelige Næringsfriheds Ind- trædelse en ikke ringe Deel af de Sager, der hidtil have beskæftiget de tvende Civilkamre, falde bort, saa at efter min Mening eet Civil- kammer vil være tilstrækkeligt. Jeg troer, at den Dommer, som vil komme til at beskæde det ene Civilkammer, ikke vil faae Mere at bestille, end een af Dommerne i et af Criminal- kamrene hidtil har havt; fremdeles antager jeg, at den Plads, som Dommeren vil faae i det ene Civilkammer, ikke vil være nær saa besvæ- rig, som Dommersædet vil blive i de to offent- lige Politikamre, eller, for at tage en anden Ret, som i Kjøbenhavns Gjelbscommission, og derfor er det min Ansæelse, at det, som Udvalgets Forslag stiller i Udsigt, ikke vil med- føre nogen Fare. Efter det Kjendskab, jeg har til Kjøbenhavns Criminal- og Politiret, saa er i de sidste 10 Aar Antallet af de crimi- nelle Sager ikke noget betydeligt i et enkelt Aar, og jeg troer derfor, at det Arbejde, der er tillagt de fem Criminalkamre, er nogenlunde constant fra det ene Aar til det andet. Na- turligviis kan een eller flere enkelte Sager, paa Grund af et stort Antal Forbrydelser, der kunne indbrages derunder, bewirke, at en enkelt Sag skaffer en Dommer meget mere Arbejde end mange andre enkelte Sager, men det troer jeg er Noget, som ogsaa vil vise sig constant i de enkelte Aaringer. Jeg troer derfor, at saalænge